

VIT

Det lyser i en björkskog
i ett morgondis.

Det duggar tätt
och träden står där
på sitt eget vita vis.

På linan hänger tvätten
som inte hann tas in.

Vita lakan
hänger tungt
- i västanvind.

Där står lögnen,
det som aldrig blev sagt.
Något faller självmant
annat tas med makt.

För lögnen är ett spöke
i en folktom skog
och det värsta med den är
att den aldrig verkar att få nog.